

RESSÒ DE LA PARAULA

Aliança Nova (II)

Des de la nostra fe defensem el valor de les aliances.

Tot i així, la teologia i l'espiritualitat de l'Aliança bíblica estan molt lluny de les típiques aliances que es donen en el món. Així s'esdevé dins del compromís econòmic o polític. Encara que aquestes siguin en general positives per a la nostra convivència social, ja que almenys superen l'enfrontament. És llàstima que molt sovint prevalgui l'interès particular, el benefici dels aliats, un interès compartit, per a la defensa o l'agressió davant un enemic compartit (potser una altra aliança). Així són moltes de les aliances polítiques. Avui ens escandalitzaria el que era habitual durant segles, val a dir, que els enllaços matrimonials s'utilitzaven per a afavorir aliances polítiques. Hi ha aliances entre negocis o d'empreses de si competitives, que s'alien per a guanyar més diners, anul·lar la competència, fixar els preus... O les aliances internacionals de tipus militar i polític per a ser forts enfront d'un enemic comú. Aquestes, de vegades eviten guerres i d'altres afavoreixen la formació de blocs enfrontats. En un extrem trobem fins i tot aliances per a delinquir.

Totes aquestes aliances neixen de l'interès i tenen com a preàmbul intenses negociacions, perquè les parts quedin màximament satisfetes... A vegades trobem una manera de viure la religió molt semblant a aquesta manera «d'aliar-se», en aquest cas amb la divinitat, que recorda les aliances interessades. Una vegada em va ensenyar un potent empresari constructor les diverses estampes que

Muntanyes del Sinaí

portava en la cartera perquè l'ajudessin en els seus negocis. I un matrimoni, amo d'una coneguda marca del mercat immobiliari, encarregava als fills que resessin molt perquè «una determinada operació sortís bé». Segons la fi i els mitjans d'aquests negocis, aquesta conducta no era en si reprotxable. Encara que en el cas del matrimoni, l'efecte en la religiositat dels fills va ser nefast: des de la descreença fins a la superstició.

L'Aliança que hi ha a la base de la nostra vida de fe és radicalment diferent. Per això és «nova». Nova no sols respecte de la del Sinaí, sinó també respecte de totes les aliances de la humanitat. El seu origen és, sense més ni més, la condescendència de Déu. D'un Déu que no necessita res de nosaltres, però que es vincula amb nosaltres per simple amor compassiu.

És veritat que mitjançant la fe en Crist i el seguiment de la seva persona, com algú ha dit, «ens apuntem al guanyador» en l'aposta de la vida. Una

aliança que, tot i ser religiosa, no deixa de ser «interessada». Entre els paisans de Jesús, fins i tot entre els seus deixebles, hi havia els qui incloïen l'aliança com a poble i nació en la gran Aliança de Déu al Sinaí: era l'orgull de ser poble elegit davant les nacions. Així mateix, sembla que la mare dels germans Zebedeus esperava i desitjava que els seus fills anessin amb Jesús, perquè, quan arribés el seu regne, podrien ocupar el lloc de primers ministres. La vida assegurada. La resposta de Jesús va consistir a aclarir la diferència abismal que hi ha entre els qui en aquest món exerceixen el poder i els seus

deixebles (cf. Mc 10,35-44). Recordo un professor que li agradava repetir: «senyors, no oblidin que Déu no està disponible». Volia dir que s'havia vinculat a nosaltres en Aliança, però això no volia dir que estigués al servei de la nostra voluntat capritxosa.

Déu s'ha vinculat a nosaltres en Aliança Nova i Eterna, es fa amic i germà, però en realitat l'autèntic germà o amic «no està mai disponible per a mi», sobretot quan Ell continua sent el Senyor i a Ell devem tot el que som i tenim.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Hiperpaternitat i eugenèsia liberal (II)

Des del transhumanisme es fa una especial insistència en l'imperatiu de millorar les generacions futures, tot modificant els gens que siguin convenients per garantir el naixement d'éssers humans millorats.

En aquest debat s'està produint un desplaçament de l'anomenada eugenèsia negativa, que s'havia proposat per evitar el desenvolupament de certes malalties de tipus hereditari amb el propòsit de no transmetre-les a les generacions futures, cap a l'eugenèsia liberal, que ja no té una orientació terapèutica, sinó perfeccionista. Els transhumanistes s'oposen, amb virulència, a una regu-

lació política de la genètica humana i, per tant, a l'eugenèsia estatal, però defensen el millorament biotecnològic del *nasciturus*. És una qüestió de lliure decisió, de consum segons la pròpia voluntat.

Els ideòlegs transhumanistes parteixen del supòsit que una mà invisible regularia automàticament les microdecisions individuals i que tot això garantiria les mutacions successives de l'espècie humana vers una nova espècie.

La discussió no està centrada en si es poden o no aplicar-se les biotecnologies en les primeres fases de la vida humana emergent per pal·liar alguna patologia

congenita mitjançant la teràpia gènica. La qüestió que posa al bell mig de l'àgora el transhumanisme és l'imperatiu de modificar el *nasciturus* perquè neixi amb més prestacions, si es pot dir així, amb unes qualitats i capacitats millors de les que tindria si solament es deixés fer el seu curs natural.

El debat introduït pel transhumanisme ressuscita velles qüestions com la de l'eugenèsia, però no exercida des de l'Estat per motius racials, sinó l'eugenèsia liberal, exercida pels pares del *nasciturus*, amb la voluntat de millorar les seves condicions naturals a fi i efecte que estigui més ben dotat i tingui més capacitat per

competir en el món en el qual haurà de viure.

Què significa la paternitat? Quins són els límits de la maternitat? Tenim dret els pares a millorar el fills que naixeran? Tenim dret a no fer-ho, podent-ho fer? Tenim el deure d'aplicar totes les tecnologies que estan al nostre abast per millorar-los? El fill és una propietat? És un do? Ens pertany? I, si no ens pertany, a qui pertany? Qui pot decidir alterar la seva composició cromosòmica per ser millor? Algú ho pot decidir? Entra dins del camp de decisions de la paternitat?

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Alianza Nueva (II)

Desde nuestra fe defendemos el valor de las alianzas.

Sin embargo, la teología y la espiritualidad de la Alianza bíblica están muy lejos de las típicas alianzas que se dan en el mundo. Así dentro del compromiso económico o político. Aunque éstas sean en general positivas para nuestra convivencia social, ya que al menos superan el enfrentamiento. Es lástima que muchas veces prevalezca el interés particular, el beneficio de los aliados, un interés compartido, para la defensa o la agresión ante un enemigo compartido (quizá otra alianza). Así muchas de las alianzas políticas. Hoy nos escandalizaría lo que era habitual durante siglos, es decir, que las alianzas matrimoniales se utilizaban para favorecer alianzas políticas. Hay alianzas entre negocios o de empresas de sí competitivas, que se alían para ganar más dinero, anular la competencia, fijar los precios... O las alianzas internacionales de tipo militar y político para ser fuertes frente a un enemigo común. Éstas, unas veces evitan guerras y otras favorecen la formación de bloques enfrentados. En un extremo hallamos incluso alianzas para delinquir.

Todas estas alianzas nacen del interés y tienen como preámbulo intensas negociaciones, para que las partes queden máximamente satisfechas... A veces encontramos una forma de vivir la religión muy parecida a este modo de «aliarse», en este caso con la divinidad, que recuerda las alianzas interesadas. Una vez me enseñó un potente empresario constructor las diversas estampas que llevaba en la cartera para que le ayudaran en sus negocios. Y un matrimonio, dueño de una conocida marca del mercado inmobiliario, encargaba a los hijos que rezaran mucho para que «una determinada operación saliera bien». Según el fin y los medios de esos negocios, esta conducta no era reprochable... Aunque en el caso del matrimonio, el efecto en la religiosidad de los hijos fue nefasto: desde la increencia hasta la superstición.

La Alianza que está en la base de nuestra vida de fe es radicalmente distinta. Por eso es «nueva». Nueva no solo respecto de la del Sinaí, sino también respecto de todas las alianzas de la humanidad. Su origen es, sin más, la condescendencia de Dios. De un Dios que no necesita nada de nosotros, pero que se vincula con nosotros por simple amor compasivo.

Es verdad que mediante la fe en Cristo y el seguimiento de su persona, como alguien ha dicho, «nos apuntamos al ganador» en la apuesta de la vida. Una alianza que, aun siendo religiosa, no deja de ser «interesada». Entre los paisanos de Jesús, incluso entre sus discípulos, había quienes incluían la alianza como pueblo y nación en la gran Alianza de Dios en el Sinaí: era el orgullo de ser pueblo elegido ante las naciones. Así mismo, parece que la madre de los hermanos Zebedeos esperaba y deseaba que sus hijos fueran con Jesús, porque, cuando llegara su reino, podrían ocupar el lugar de primeros ministros. La vida asegurada. La respuesta de Jesús consistió en aclarar la diferencia abismal que hay entre quienes en este mundo ejercen el poder y sus discípulos (cf. Mc 10,35-44). Recuerdo un profesor que le gustaba repetir: «señores, no olviden que Dios no está disponible». Quería decir que se había vinculado a nosotros en Alianza, pero esto no quería decir que estuviera al servicio de nuestra voluntad caprichosa.

Dios se ha vinculado a nosotros en Alianza Nueva y Eterna, se hace amigo y hermano, pero en realidad el auténtico hermano o amigo «nunca está disponible para mí», sobre todo cuando Él sigue siendo el Señor y a Él debemos todo lo que somos y tenemos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Formació musical i litúrgica

L'estiu és temps favorable per a moltes coses, entre les quals, també per a formar-se i realitzar estudis d'actualització en tots els camps. També en formació litúrgica i musical. Aquí trobareu un parell de propostes, totes dues a Montserrat.

Trobadres d'Animadors de Cant per a la Litúrgia 2023

Montserrat

Aquestes trobades se celebren ininterrompudament des de 1970 i tenen una durada d'una setmana. Són un espai òptim de convivència i d'aprenentatge per descobrir mètodes i pràctiques que afavoreixin la participació del poble en les celebracions litúrgiques.

Les tres Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia d'aquest estiu són:

- 24-29 de juliol. Directora: Laia Santanach.
- 7-12 d'agost. Director: Albert Pàmies.
- 14-19 d'agost. Director: Jordi Martí.

A la pàgina [web de les Trobades](#) trobareu més informació i la possibilitat d'inscriure-s'hi.

Curset per a organistes

El Curset de Formació Instrumental i Litúrgica per a Organistes d'Església de Montserrat se celebrarà enguany del 21 al 26 d'agost. Serà la 31a edició i està adreçat a tots aquells qui exerceixen d'organista en una comunitat parroquial o religiosa, a estudiants que volen aprofundir el seu repertori d'orgue

i a tots els qui, amb un o altre instrument, presten un servei musical a la litúrgia. El temari del curset se centra en l'orgue com a instrument d'acompanyament i de repertori litúrgic. El nivell bàsic recomanat per a la inscripció és el Cicle inicial de Grau mitjà o bé Grau elemental o l'equivalent.

Les matèries que es treballaran en el curset seran: Cant gregorià; Teologia sacramental; Teoria, pràctica i anàlisi de l'acompanyament tonal i modal; Tècnica organística; i Repertori litúrgic a partir de les obres que cada alumne voldrà treballar.

Més informació i inscripcions [en aquest enllaç del web de Montserrat](#).

Preparació al matrimoni

El passat dissabte 10 de juny va tenir lloc una jornada de l'àmbit de la pastoral familiar a la Parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Boi de Llobregat. En aquesta trobada van participar parelles de promesos de diverses parròquies de l'arxiprestat que en aquest curs s'han preparat per a rebre el sagrament del matrimoni.

La jornada va començar amb un dinar de germanor, seguit de la projecció de la pel·lícula *La cabanilla*, per treballar sobre el tema del perdó. Després del diàleg i l'intercanvi d'experiències, la cloenda va ser la celebració de l'Eucaristia.

Ha estat molt gratificant i les parelles han compartit l'experiència de la tendresa de l'amor de Déu dins de la comunitat cristiana.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Si acollim Crist amb els braços oberts, acollirem també els altres amb confiança i humilitat» (9 de desembre).

@Pontifex_es: «Aquest moment difícil és també un temps de salvació, en el qual el Senyor, a través de la Mare de Déu, continua donant-nos el seu Fill, que ens crida a la fraternitat, a deixar de costat l'egoisme, la indiferència i l'antagonisme, i a fer-nos càrrec els uns dels altres» (12 de desembre).

@Pontifex_es: «Demanem a Maria, Verge de la Dolça Espera, que ens ensenyi a "vetllar i pregar" per a no distreure'ns en el seguiment del seu Fill i per descobrir la seva presència salvadora en els esdeveniments de la nostra vida quotidiana» (23 de desembre).

@Pontifex_es: «En Jesús, Déu ens fa fills seus i ens nodreix de tendresa. Ve per tocar-nos el cor i dir-nos que l'única força que canvia el curs de la història és l'amor» (24 de desembre).

IV Trobada de voluntaris de Pastoral Penitenciària

Va tenir lloc el passat 10 de juny, a Can Illescas, una masia dels mercedaris situada a Collserola, prop de Sant Bartomeu de la Quadra, amb l'assistència d'unes 25 persones, voluntaris i voluntàries dels centres penitenciaris presents a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, Brians 1 i Brians 2.

En aquesta assemblea, els presents van poder intercanviar experiències viscudes durant el curs i expectatives per al futur. També va ser

molt enriquidor el testimoni de més de 25 anys de voluntariat penitenciar de l'Eulàlia, religiosa carmelita vedrua, que ara es retira per motius de salut.

Al final de la reunió es va celebrar l'Eucaristia, presidida pels capellans Jesús Bel, omd (Brians 1), Xavier Rodríguez, sj, (Brians 2), Jesús Roy, omd (Brians 1 - dones) i Miquel Àngel Jiménez, DP (Brians 1).

La trobada va concloure amb un dinar de graellada en un excel·lent ambient fraterno.

Formació vers la protecció de la persona

Aquesta va ser la temàtica de la darrera reunió mensual de preveres i diaques d'aquest curs. Va tenir lloc el dimarts 13 de juny a la Casa de l'Església i va ser la primera de futures sessions formatives per donar a conèixer el *Protocol marc per a la prevenció en cas d'abusos a menors i equiparables legalment* i el *Manual de bones pràctiques* que recentment ha publicat el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. En aquesta sessió també van participar els treballadors de la Cúria diocesana.

El bisbe Agustí va introduir la jornada destacant la importància i la necessitat de la formació al voltant de la protecció dels menors i persones vulnerables. Els ponents van ser els membres del **Servei d'Atenció a les víctimes d'abusos**: Mn. Josep Maria Domingo, coordinador; Matilde Gala, advocada; i Laura Giménez, psicòloga.

Matilde Gala va exposar el marc jurídic, civil i canònic. Després, Laura Giménez va insistir en els aspectes de sensibilització i actuació de tothom en cada situació, no per temor a la punició, sinó per veritable consciència i sensibilitat vers el tema, i sempre posant al centre a la persona.

El matí va continuar amb un diàleg enriquidor per a tots els presents, intercanviant preguntes i observacions entre els presents i la taula dels ponents: una bona ocasió per integrar i poder viure millor els continguts transmesos.

AGENDA

▶ **Passos endavant vers el diaconat.** Avui a les 19 h, a la Parròquia de Sant Joan de Vilanova i la Geltrú, Raül Juste i Miguel-Humberto Prada rebran l'admissió a ordes; i Santiago-Bonifació Collantes, Francisco-José González, Antonio-José Herrera i Felip Solé rebran el ministeri de l'acolitat.

▶ **Reunió de final de curs dels delegats diocesans.** Dimarts 27 juny, a les 17.30 h, a la Casa de l'Església. Valoració del curs que acaba i mirada al proper curs, buscant sinèrgies entre els diversos àmbits diocesans.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 4a set.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell: Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, mr., a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sant David, ermità (s. V).

27. ■ Dimarts [Gn 13,2-5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).

29. ■ Dijous [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sants Pere i Pau: sant Pere (o Queses), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

30. ■ Divendres [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sants protomàrtirs de l'Església romana, en temps de Neró (s. I); sant Marçal

de Llemotges, bisbe; santa Emiliانا, verge.

1. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1 / Mt 8,5-17]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a set.) [2R 4,8-11.14-16a / Sl 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i el beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, preveres jesuïtes i màrtirs.

Diumenge XII de durant l'any (A)

COMENTARI

«No tingueu por dels qui maten només el cos»

Es cristians han experimentat persecucions al llarg dels segles i les experimenten també avui. Jesús ja ho va preveure i per això exhorta els seus deixebles a no tenir por: *No tingueu por dels homes*. Aquesta por no ens ha d'impedir de proclamar l'evangeli a tots els pobles: *Allò que us dic a la fosca, digueu-ho a plena llum*. L'ensenyament de Jesús ha d'arribar a tots els pobles. Ell relativitza les persecucions: *No tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima*. Sí, podem perdre la vida, però no és el fonamental; el pitjor que ens pot passar és perdre la nostra vida eterna, renegant o renunciant a la nostra fe. Però només serem capaços de donar la nostra vida si confiem totalment en el Senyor. Per això Jesús ens convida: *No tingueu por*; ho torna a repetir i ens recorda com Déu té cura dels ocells: *Valeu més que tots els ocells plegats*. El mateix trobem a la primera lectura. Jeremies sabia molt de persecucions: *Denuncieu-nos-el perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell*. En aquesta situació terrible, rodejat d'enemics per tot arreu Jeremies, tanmateix proclama: *El Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi*. I a aquesta confiança segueix una súplica: *Senyor, feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa*. I acaba demanant a tots un càntic d'acció de gràcies perquè *ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal*. Pau recorda l'entrada del pecat en el món per un sol home, però afirma clarament: *El do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia de Jesucrist*: no ens cal tenir por de la persecució obra del mal i del pecat perquè la gràcia, el poder de Jesucrist és immensament superior. La confiança en Déu ens ha de fer superar qualsevol temor a la persecució o a les dificultats que tinguem per anunciar l'evangeli.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: "Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell." Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.»

▶ Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, he d'aguantar els escarnis, / i abaijo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui m'ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat, / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloin el cel i la terra, / els mars i tot el que s'hi mou. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-entorno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vernos de él".

Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará.

Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa».

▶ Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron. Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido, que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonaadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehenna". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos».